

ter over for nogle formål, så var det nok derfor, vi førte denne her debat så heftigt.

Jeg synes, det er inkriminerende, fordi vi begge har givet udtryk for, at der ikke er nogen af os, der ønsker maskering, at der ikke er nogen af os, der forsvarer kriminalitet begået under maskering på nogen som helst facon nogen sinde.

Det, vi prøver, er at være med til at finde de grænser, der skal drages, og det er vores opfattelse, at man med det her lovforslag har skabt sig en lang række nye fortolkningsproblemer, en lang række nye tvivlstilfælde, og det er også, fordi det er vores erfaring, at nogle af de steder, hvor et sådant maskeforbud vil kunne komme til udøvelse, lige præcis er nogle af de steder, hvor konfrontationen allerede er en realitet, og det vil sige oplevede forudgående situationer, hvorfor dømmekraften nogle gange kan være svækket. Det er derfor, vi ser, at der er nogle særlige problemer i at skabe et nyt sæt problemer i fortolkningen, som man gør med dette forslag.

Men jeg synes, at det er inkriminerende at sige, at vi har et særlig blødt punkt med hensyn til formålet.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg har bestemt ikke noget ønske om at inkriminere hverken fru Gottlieb eller fru Baastrup, men nu har jeg siddet pænt på min plads og lyttet til de argumenter, som fru Gottlieb og fru Baastrup meget heftigt førte frem her fra Folketingets talerstol og nærmest beskyldte lovforslaget for at være krænkende både over for menneskerettighedskonventionen og over for grundlovens bestemmelser om ytringsfrihed, idet politiet kunne lægge et konkret skøn.

Så var det, jeg sagde, at når jeg skulle forklare, hvorfor fru Gottlieb og fru Baastrup ikke havde problemer med at give politiet det skøn, når det drejede sig om våbenlovens bestemmelser, jamen så måtte det være, fordi det er forskellige formål; det måtte være det formålsbestemte, for ellers har jeg svært ved at se det ud fra en konkret vurdering af de bestemmelser, som vi her lovgivningsmæssigt giver politiet.

Men hvis fru Gottlieb føler sig inkrimineret, skal jeg da straks beklage mit ordvalg, hvis det var det, der førte fru Gottlieb til den følelse.

Så vil jeg sige til hr. Helge Adam Møller, at jeg mistænker ham i hvert fald ikke for at sætte det at være regeringsbærende parti over det at få sin retspolitik igennem. Jeg kunne aldrig

mistænke hr. Helge Adam Møller for at ville have specielle partier med i regeringen og så hellere være dér end det at få sin retspolitik igennem. Det kunne jeg ikke forestille mig. Det tror jeg ikke nogen kunne. Hr. Helge Adam Møller vil jo kæmpe for sine retspolitiske ideer i enhver situation, eller hvad?

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik dermed til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Jan Petersen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 197: Forslag til børnelov.

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 9/2 2000).

Sammen med denne sag foretoges:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 198: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love. (Ændringer som følge af børneloven m.v.).

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 9/2 2000).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Det er meget fundamentale problemer, vi beskæftiger os med, når vi behandler forslag som disse. Det er sager, som vedrører næsten hver eneste familie i Danmark, ikke fordi hver eneste familie har splittede parforhold eller man har problemerne selv, men fordi man har enten søskende, forældre, børn eller venner, som er ude i disse problemer, og fælles for dem alle er, at de giver problemer for de børn, der er berørt.

Vi kan ikke gennem lovgivningen gøre alle folk lykkelige. Hvis det var så enkelt, havde vi